

Començaments del Casal

per Montserrat Torruella Moragas (Barber) (Becker)

Era l'onze de gener del 1973 quan vaig arribar a Melbourne per primera vegada amb el meu marit Australià el qual vaig conèixer l'estiu de 1971 durant les meves vacances a Italia. Ens vam casar a Londres el 28 de juliol 1972 després de tot un any d'escriurens un amb l'altre.

Els principis de la meua vida Australiana van ser molt difícils sobretot per la qüestió de la llengua ja que el meu anglès era molt pobre i quasi no existent. Vaig trobar el canvi de costums, menjar i hores de compres etc. molt diferents dels de Barcelona doncs les botigues tancaven a les 5.30 de la tarda i els caps de setmana només s'obria els dissabtes fins a les dotze. Un podia anar al centre de la ciutat en un diumenge i trobar la ciutat completament morta, d'ací venen les paraules famoses de l'artista Ava Gardner quan ella va dir "Melbourne es la ciutat ideal per filmar la fi del món" el títol de la pel·lícula que ella va filmar a Melbourne es deia *Fi del Món*.

Vaig començar a atendre classes d'anglès tres setmanes després d'arribar a Melbourne i allí és on vaig descobrir que Melbourne pot tenir quatre estacions en un dia doncs en atendre la classe d'anglès, de bon matí quan encara feia fret jo em vaig posar un jersei d'hivern i em vaig trobar que a l'hora de dinar la temperatura havia arribat a 40 graus i em moria de calor.

Els primers dos anys vaig treballar en una oficina malgrat la meua poca capacitat de l'anglès i fins i tot em van promocionar al càrrec de *Credit Manager*. Vaig deixar la feina quan en l'any 1975 va néixer la meua filla Kirsten i degut a que el matrimoni va acabar en divorci es l'única filla que tinc.

Per l'any 1985 després de tretze anys d'haver arribat a Australia, jo només coneixier a una persona catalana i per tant no m'era possible de practicar la llengua sobint. El desembre de 1985 vàreig ésser convidada a una graellada organitzada per unes famílies catalanes, en la qual vàren assistir unes nou persones que ja es coneixien entre elles. Aquest fet em va donar l'idea d'organitzar-ne una altra més extensa, per reunir la comunicat catalana de Melbourne. Vaig esbrinar alguns noms i telèfons i, de mica en mica, una persona em va donar el telèfon d'una altra i, acompanyat per un anunci inserit en el diari, vàreig esperar amb impaciència el diumenge dia 27 d'abril 1986, festivitat de "La Moreneta" data que vaig escollir per el pícnic que va tenir lloc al *Harlston Park d'Elternwick*, que es un lloc molt cèntric de Melbourne i a on cada any el Casal celebrar l'aniversari del començament del Casal ja que va ser allí a on va sortir l'idea de començar el Casal.

Com sia que vàren pronosticar malt temps per aquest dia, vàreig arribar al parc esmentat amb la senyera sota al braç, i amb l'impressió de que potser no es presentaria

ningú. Quina fou la meva sorpresa a l'arribar, veure el color vermell d'una barretina catalana entre la gent ja congregada i, la Sra Villà entre ells, que llavors ja tenia 90 anys! En aquesta trobada varen assistir-hi quasi 40 persones la majoria de les quals no es coneixien encara. Despres de ballar algunes sardanes i en veura l'entusiasme general i suggerència de formar un Casal, vàreig emprendre la tasca com a Secretaria provisional d'organitzar la primera Revetlla de Sant Joan el 28 de juny 1986. Degut a l'animació demostrada en el transcurs de la festa, aquella mateixa nit es va decidir la data de la primera Reunió General Anual provisional, que tinguè lloc el 26 de juliol 1986.

Per a mi ha sigut una gran satisfacció durant aquests anys en la capacitat, primer de Secretària després com a Presidenta i actualment de Tresorera de veure créixer el Casal i crec que, el fet de què estigui consolidat com està ara, no és degut a un esforç individual, sinó a l'esforç conjunt de tots el Comitès passats i present com també de tots el socis que ens han fet costat, ja que sense ells no hi hauria Casal.